

Zákon o dezinformacích zkoumají experti

 [novinky.cz/clanek/domaci-zakon-o-dezinformacich-zkoumajj-experti-40426425](https://www.novinky.cz/clanek/domaci-zakon-o-dezinformacich-zkoumajj-experti-40426425)

Premiér Petr Fiala (ODS) už dříve uvedl, že by stát mohl mít v budoucnu k dispozici zákonný nástroj, kterým by byl schopen dočasnými opatřeními bojovat proti dezinformacím například vypnutím webů, které jsou prokazatelně pod vlivem cizích mocností.

Podle Rakušana by zákon měl umožnit zasáhnout v případě extrémní situace, kdy by stát čelil ohrožení. Nyní se podle něj vede debata, zda je k tomu nutný speciální zákon, nebo je možné takovou situaci řešit i pomocí existující zákonné úpravy. Rakušan řekl, že po odborném posouzení normy bude muset přijít politické rozhodnutí, zda zákon skutečně vložit do vládního připomínkového řízení.

Při blokování webů nebo blogů bude mít poslední slovo soud

Internet a PC

Jednotlivá opatření, která by měl zákon obsahovat, nechtěl Rakušan komentovat. Uvedl pouze, že podobnou úpravu má řada států, mimo jiné i Slovensko.

Fiala v únoru řekl, že stát by zákon potřeboval v případě, kdy by proti němu cizí velmoc vedla dezinformační boj. V takovém případě by Česko mělo mít možnost weby šířící dezinformační obsah vypnout. Premiér ale upozornil, že by opatření mohlo platit pouze v případě ohrožení státu, a i tehdy by bylo v sedmidenní lhůtě přezkoumatelné soudem.

Rakušan už dříve uvedl, že by zákon bylo možné uplatnit například v situaci, kdy by někdo vyzýval na internetu k obsazení parlamentu nebo k jinému obdobnému násilí proti jakékoli skupině obyvatel.

Dezinformace často šíří samotní uživatelé

Dezinformace se šíří sítěmi jako lavina – a je jedno, jestli se bavíme o koronaviru, válce na Ukrajině, nebo úplně jiném tématu. Na webu jsou jich statisíce. Jak upozornily servery NPR a Poynter, nešíří je pouze jejich tvůrci, ale velmi často i samotní uživatelé.

Nejčastěji se totiž hoaxy a dezinformace šíří prostřednictvím sociálních sítí, jako je například Facebook či Twitter. I když se internetoví giganti snaží proti tomu bojovat, práci jim znesnadňují samotní uživatelé.

Smyslené zprávy totiž často šíří dál – jednoduše věří tomu, co si na internetu přečtou. Není výjimkou, že některé zprávy mají desítky či stovky tisíc sdílení. Nevědomky tak pomáhají tvůrcům dezinformací, aby si vydělali pořádný balík peněz.

Podobné kauzy globálního dosahu jsou totiž pro tvůrce dezinformací hotový zlatý důl. Využívají strachu a paniky lidí, aby je nasměřovali na své webové stránky. Díky tomu následně profitují ze zobrazované reklamy, což dělá klidně i několik milionů dolarů.